

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

A B C

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego red. Roman Fengler, wiadomości potocznych Bogdan Piotrowski, za inne działy odpowiada Antoni Konieczny, wszyscy w Poznaniu

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św Marcina 70

Redaktor naczelny: Dr. Marjan Seyda

Nr. 361 P

Poznań, środa dnia 9 sierpnia 1933

Rok XXVIII

Poznań, 8 sierpnia.

Pierwsza próba paktu czterech

Trzeba stwierdzić, że pierwsza próba paktu czterech wypadła fatalnie dla samej koncepcji tego porozumienia. Po prostu trzy mocarstwa, należące do bloku czterech, zmuszone były interwenjować u swego czwartego współnika, a ten nie przyjął ich interwencji do wiadomości.

Sprawa austriacka jest dobrze znana. Z jednej strony kanclerz Dollfuss walczy z kampanią hitlerowską w Austrii, nie chcąc dopuścić, by ruch narodowo-socjalistyczny opanował ten kraj. Z drugiej, mocarstwa europejskie, a zwłaszcza Francja i Włochy przeciwstawiają się próbom połączenia Niemiec z Austrią drogą faktów przez opanowanie rządów wiedeńskich przez hitlerowców. Do stanowiska Francji i Włoch przyłączyła się Anglia, która w dodatku ma coraz większe pretensje do Berlina o tajne zbrojenia.

Słowem, w kilka tygodni po podpisaniu paktu czterech, odnośne mocarstwa rozbiły się na dwie grupy: z jednej strony Anglia, Francja i Włochy, z drugiej Niemcy. Rozbicie dotyczy sprawy bardzo doniosłej, obchodzącej żywo przedewszystkiem cztery powyższe mocarstwa. Nie zapominajmy, że swego czasu w Genewie delegat Włoch sen. Scialoja oświadczył wprost, iż „Anschluss“ wywoła wojnę.

Ale nie dość było tego pierwszego rozbitcia. Również blok trzech nie zdołał się uzgodnić, co do sposobu interwencji w Berlinie. Mianowicie Włochy były przeciwne zbiorowemu „démarche“. Skończyło się na odrębnych interwencjach. Przyczem najpierw wystąpił w Berlinie ambasador włoski i tę interwencję nazwano „przyjazną“ ze względu na dobre skądinąd stosunki niemiecko-włoskie. Osobno też działali ambasadorowie Francji i Anglii, choć wystąpienia ich co do treści były identyczne.

Skutek tych interwencji jest znany. Niemcy nie przyjęły ich do wiadomości. Co będzie dalej? Czy trzy mocarstwa wyciągną jakie dalsze konsekwencje ze stanowiska niemieckiego? Czy nastąpią dalsze interwencje? Czy sprawa zostanie skierowana do Ligi Narodów, która nabrała wody do ust i wogóle nie zajmuje się kwestią austriacką, specjalnie jej podlegającą? Trudno to przewidzieć. Faktem jest, że mocarstwa zaangażowały się w pewnym kierunku i autorytet ich będzie wymagał, aby stanowisko ich było w ten, czy inny sposób przez Berlin uwzględnione.

Tymczasem Niemcy Hitlera kpią jak gdyby z gróźb, jakich im nie szeptędzi prasa francuska, a nawet angielska, która radzi Berlinowi, aby nie lekceważył przestroż Londynu. Tymczasem napięcie austriacko-niemieckie wzrasta, a dzisiejsze poranne depesze przyniosły wiadomość o krwawym starciu na granicy tyrolskiej między Niemcami a Austriakami.

Po interwencji mocarstw w Berlinie

Zbagatelizowanie demarche anglo-francuskiego przez prasę niemiecką — „Pakt czterech nie daje podstaw dowytoczenia oskarżeń przeciwko jednemu z partnerów“
Głosy prasy francuskiej i angielskiej

Berlin, 8. 8. (PAT). Półoficjalny komentarz do komunikatu urzędowego w sprawie demarche francuskiego i angielskiego w Berlinie podkreślił, że dla Niemiec cała akcja jest tem samem zakończona.

Zdaniem kół niemieckich akcja ta została wywołana przez prasę Francji i Anglii i miała na celu nie obronę zagrożonej suwerenności, lecz wzmocnienie rządów Dollfussa w oczach zagranicy.

Prasa zagraniczna, wywodzi komentarz, powinna była zgóry być przygotowana, że na tej drodze nie da się nic osiągnąć, przyczem jest wątpliwe, czy interwencja doszłaby wogóle do skutku, gdyby ministrowie spraw zagranicznych Francji i Anglii byli osobiście obecni w stolicach obu mocarstw. W każdym razie cała sprawa została rozegrana tylko między sekretarzami stanu w odnośnych ministerstwach trzech mocarstw. Inicjatywa wyszła prawdopodobnie z Paryża.

Przy tej okazji należałoby raz jeszcze podkreślić, twierdzi dalej komentarz, że pakt czterech nie jest odpowiednią platformą dla tego rodzaju kroków. Nie ma on służyć do załatwiania spraw, wynikłych między jednym z partnerów a państwem piątym, lecz tylko do pacyfikacji świata i to w formie jak najbardziej przyjaznej. W każdym razie pakt nie daje podstaw do wytoczenia oskarżeń przeciwko jednemu z czterech partnerów.

Prasa poranna usiłuje zbagatelizować demarche Francji i Anglii, przedstawiając je jako krok nieudany.

Paryż, 8. 8. (PAT). Prasa tujejsza podaje obszernie sprawozdania o demarche przedstawicieli dyplomatycznych Francji i Anglii w Berlinie, przytaczając w całości komunikaty Biura Wolfa i Biura Conti oraz komentarze prasy. Zdaniem „Petit Parisien“ a znaczenie demarche polega głównie na tem, że Rzesza została powiadomiona o zaniepokojeniu narodów, przywiązanych do pokoju, obrotem, jaki przyjął konflikt niemiecko-austriacki.

„Le Matin“ podkreśla, że Włochy muszą być tak samo zainteresowane w nienaruszalności granic Austrii, jak i inne państwa. „Excelsior“ zwraca uwagę na ustęp odpowiedzi niemieckiej, w którym jest mowa, że Niemcy uważają za niedopuszczalne mieszanie się czynników trzecich do spraw austriacko-niemieckich.

Jedynym rezultatem demarche, pisze „L'Ordre“, to przejście do porządku dziennego Berlina nad wystąpieniem mocarstw.

Londyn, 8. 8. (Tel. wł.) Stanowisko prasy angielskiej w sprawie demarche rządów zagranicznych w Berlinie jest w olbrzymiej większości zgodne ze stanowiskiem dzienników francuskich. Bardzo ostro występuje

ładnie się zatem zaczyna polityka paktu czterech. Co prawda, w Niemczech mówi się z pewną dozą cynizmu, że pakt czterech nie daje podstaw do interwencji przeciw jednemu z partnerów, gdyż ma on służyć tylko do interwencji wobec państw, które nie mają zaszczytu należeć do klubu czterech. Ale przecież klub, który własnych spraw uzgodnić nie może, który jaskrawo demonstruje rozbrat, jaki w nim panuje w sprawie najbardziej aktualnej i piekającej, nie może mieć tembardziej najmniejszych tytu-

przeciw odpowiedzi rządu niemieckiego „Daily Herald“, który wzywa mocarstwa do dalszej energicznej interwencji.

Oświadczeniem rządu niemieckiego zajmuje się obszernie korespondent berliński „Times“, stwierdzając, że ton deklaracji niemieckiej najwyraźniej potwierdza stanowisko rządu Rzeszy, nie wykazującego skłonności do ułatwienia odprężenia sytuacji wynikłej pomiędzy Austrią i Rzeszą. Zdaniem Hitlera — twierdzi „Times“ — rządy państw zagranicznych, widząc bezsku-

teczność ich zabiegów, zrezygnują z tego rodzaju niepotrzebnych interwencji na przyszłość. Ponadto sprawa austriacka dla narodowych socjalistów jest, zdaniem korespondenta, sprawą zasadniczą i czynnikiem decydującym o żywotności stronnictwa.

Korespondent podkreśla, że dojdzie do władzy hitlerowców w Austrii oznaczałoby połączenie Rzeszy z Austrią, gdyż hitlerowski kanclerz austriacki byłby narzędziem w ręku Hitlera, podobnie jak to obecnie dzieje się w Gdańsku.

Gen. Balbo wystartował!

Londyn, 8. 8. (Tel. wł.) Jak donoszą z Clarendville, w Nowej Fundlandji, eskadra gen. Balbo wystartowała dziś rano o godz. 2.45 (według czasu miejscowego) do lotu powrotnego przez ocean. Start nastąpił wcześniej, niż wczoraj jeszcze zapowiadał do-

wódca eskadry gen. Balbo, ze względu na szybkie polepszenie się warunków atmosferycznych nad Oceanem oraz na pomyślnie przepowiednie meteorologiczne, nadesłane z miejscowości, nad którą przeleci eskadra włoska w drodze powrotnej do kraju.

Rewolucja na Kubie

Przedstawiciele stronnictw domagają się ustąpienia obecnego prezydenta

Havana, 8. 8. (PAT). W poselstwie amerykańskim odbyła się konferencja przedstawicieli stronnictw, na której zapadła jednogłośnie decyzja domagania się ustąpienia prezydenta Mahado.

Armia wkroczyła do Havanny i opanowała miasto. Wojsko wspomaganie przez policję usiłowało rozprościć tłumy, które radośnie manifestowały, gdy rozeszła się pogłoska o ustąpieniu Mahado.

Wobec oporu tłumów wojsko i policja uczyniły użytek z broni, dając szereg salw do tłumy. Ma być rzekomo 15 zabitych, wiadomość ta jednak nie jest dotychczas potwierdzona.

Nowy Jork, 8. 8. (PAT). Prezydent Roosevelt zaoferował swe pośrednictwo między prezydentem Kuby i stronnictwami.

Havana, 8. 8. (PAT). Pogłoska o ustąpieniu prezydenta Mahado, zresztą nieodpowiadająca prawdzie, wywołała przed pałacem prezydenta żywiołową manifestację, która przybrała formę poważnych rozruchów. Liczba zabitych jest znacznie większa, niż przypuszczano pierwotnie. Wiadomości oficjalnych dotychczas brak. Policja dokonała przeszło 400 aresztowań. Ambasada Stanów Zjedn. została zamieniona na szpital.

Nowy Jork, 8. 8. (PAT). Pomimo oficjalnego zaprzeczenia w kołach politycznych przypuszczają, że prezy-

dent Mahado poda się do dymisji i opuści Kubę. Prezydent Roosevelt jest rzekomo przeciwny interwencji Stanów Zjedn.

Mahado w przemówieniu, transmitowanym przez radio, zwrócił się z apelem do narodu, wzywając do obrony niepodległości republiki za wszelką cenę.

Austriacki attache wojskowy w Warszawie

Warszawa, 8. 8. (Tel. wł.) Pierwszy attaché wojskowy republiki austriackiej pułk. Karol Peyerl przybywa w ciągu sierpnia do Warszawy, aby przedstawić się polskiemu władzom wojskowym. Pozostanie tutaj 14 dni, po czym jako akredytowany równocześnie attaché wojskowy w Pradze i Białogrodzie udaje się do Pragi. (w)

Krzyż na upamiętnienie Roku Świętego

Miasto Watykańskie, 8. 8. (KAP). Na górze Beigua w Ligurji odbyła się uroczystość położenia pierwszego kamienia, pochodzącego z Porta Santa w bazylice św. Piotra w Rzymie, pod wznoszoną tam wielki 19-metrowy Krzyż pamiątkowy dla uczczenia 1900-letnia Odkupienia.

Ingres delegata apostolskiego w Jerozolimie

Miasto Watykańskie, 8. 8. (KAP). W dniu 26 ub. m. do Jerozolimy przybył z Kairu nowy delegat apostolski na Palestynę, Egipt i Arabję, ks. arcybiskup Riccardo Bartolini, witany na dworcu przez J. E. ks. patriarchę łacińskiego, Barlassina i liczne duchowieństwo świeckie i zakonne.

Niezwłocznie po przybyciu do Jerozolimy J. E. ks. delegat apostolski odbył uroczysty ingres do kościoła Grobu św., gdzie dłuższy czas modlił się w kaplicy Grobu Zbawiciela.

łów, nawet moralnych, do opinjowania o sprawach, znajdujących się poza nim.

Dobrze się więc stało, że pakt czterech zastosowano w pierwszym zdaniu do spraw, obchodzących jego partnerów, co prawnie jest zupełnie w porządku, gdyż naszym zdaniem z tytułu paktu czterech tylko interwencje w łonie czterech mocarstw są dopuszczalne. Dobrze się też stało, że pakt, nawet w zastosowaniu do swoich partnerów, wykazał wielką kruchość polityczną.

Wycieczka „Przyjaźni Katolików Francuskich” do Polski

Za kilka dni przyjedzie do Polski wycieczka katolików francuskich w liczbie kilku dziesięciu osób ze sfer duchowieństwa, dziennikarzy, inżynierów, urzędników, studentek i studentów. Celem wycieczki jest zacieśnienie węzłów przyjaźni między narodem francuskim i polskim. Przybywający katolicy, jak nam pisze o. Dassonville T. J. kierownik wycieczki, gorąco tego pragną, a niektórzy przygotowują się na podróż do Polski przez nocną adorację w kościele na Montmartre w Paryżu, gdzie będą się modlić za Polskę. Goście wezmą udział w wielkich uroczystościach odpustowych w Częstochowie w dniu 15 sierpnia i to będzie punktem kulminacyjnym tej wycieczki-pielgrzymki katolickiej inteligencji francuskiej.

Goście wyjeżdżają z Paryża dnia 8 sierpnia i przez Pragę przyjeżdżają do Polski 10 sierpnia. Przez cały czas pobytu w Polsce będzie towarzyszyła wycieczce p. Wanda Ładzina, jako łącznik między min. spraw zagranicznych a komitetem przyjęcia w poszczególnych miastach. Na czele Komitetu warszawskiego stanęła p. hr. Zamoyska, Komitetu krakowskiego p. generał Roman Żaba, poznańskiego księżna Zdzisława Czartoryska.

O. Dassonville T. J. organizator wycieczki katolików francuskich do Polski nadsyła odezwę, w której m. in. pisze:

Katolicy francuscy wyruszają w świat. W tym roku celem ich podróży jest Polska. Jadą po przyjaźń Polaków, aby się jeszcze mocniej rozwinęła i stała bardziej aktywną. Zbytecznym jest przekonywać w dzisiejszych czasach o przelicznych trudnościach, które przeszkodziły, by wybrało się liczniejsze grono, ci jednak,

którzy przybędą — niosą serce Francji. W szeregu licznych konferencji, wygłaszanych w wędrowce po rodzinnym kraju celem zebrania uczestników tej podróży, o. Dassonville miał możność stwierdzić z jak wielkim entuzjazmem witany był projekt jego odwiedzenia sprzymierzonej z Francją Polski. Niestety trudności piętrzyły się i całe zastępy chętnych, jedynie sercem towarzyszyć będą temu poselstwu przyjaźni.

„Ojciec św. głosi zjednoczenie i współpracę między narodami, pragniemy zastosować się do nakazów Jego z synowską uległością. Radością staje się jednak nakaz posłuszeństwa dla katolików francuskich, gdy gorące pragnienie zbratania się wiedzie ich do Polski. Francja i Polska — to dwa bratnie narody, szeregami wspomnień i podobieństw zbliżone na zawsze! Pragniemy Was ujrzeć! Na każdym etapie naszej podróży mamy nadzieję poznania Polski, zaznajomienia się z Waszą bohaterską historią, wnikięcia w Wasze dusze i dania się Wam poznać. Głównym celem naszej podróży jest Częstochowa. Pragniemy znaleźć się wśród niezliczonych tłumów zanoszących modły do Panny Najświętszej, Królowej Korony Polskiej, a również Królowej Francji. Ona jednocześnie błogosławić nam będzie! W szeregu Waszych sztandarów powiewać będzie i nasz sztandar, świadcząc, że Francja katolicka modli się wspólnie z katolicką Polską. Spieszno nam znaleźć się wśród Was, by powiedzieć Wam, naszym braciom: serca nasze biją zgodnie z Waszemi; błogosławiony niech będzie dzień, w którym odetchniemy wolnością, wypełniając niebo Waszej Ojczyzny.”

ne stałe i niestałe. Siedzibą Instytutu ma być ta instytucja, która zaofiaruje najlepsze warunki pod wszelkimi względami.

Niezależnie od ważnej sprawy powyższej na zebraniach podkomisji omawiano dalej sprawę badań naukowych w uzdrowiskach. Po wymianie poglądów postanowiono opracować wzory, ustalające czas, metody i okresy badania źródeł. — Po opracowaniu tych wzorów departament zdrowia wyda rozporządzenia obowiązujące w tej mierze.

Poruszano następnie sprawę uregulowania praktyki lekarskiej w uzdrowiskach wobec pewnego chaosu, jaki się zakradł w tej dziedzinie. Ustalono, iż kąpiele mineralne, jako zabiegi silnie działające, wymagają stanowczo ordynacji lekarskiej. Mogą być również uwzględniane ordynacje zamiejscowe z warunkiem jednak aby były kompletne. Przy opracowywaniu ogólnych przepisów i specjalizacji ma być uwzględniona odrębna specjalność „lekarz-balneolog”.

Następnie, uwzględniając skuteczność i użyteczność polskich wód mineralnych nie tylko dla kuracji, lecz jako wód stołowych, postanowiono rozwinąć szeroką propagandę w sprawie sprzedaży tych wód publicznie w odpowiednich lokalach tudzież w zakładach restauracyjnych, kawiarniach, wagonach restauracyjnych i sypialnych etc. — Nad sprzedażą tych wód ma być rozciągnięta kontrola lekarska, nadto będą poczynione starania w kierunku obniżenia taryf kolejowych na przewóz oraz nad specjalną polityką ceł ochronnych na wody mineralne i produkty lecznicze sprowadzane dotychczas bez koniecznej potrzeby z zagranicy.

Doniosła sprawę stworzenia Polskiego Instytutu Balneologicznego postanowił gorliwie popierać Związek U-

zdrowisk Polskich. W tym celu postanowiono nawiązać ściślejszy kontakt zarówno z Pol. Tow. Balneologicznym jak z wybitnymi inicjatorami budowy Instytutu prof. L. Korczyńskim i prof. A. Sabatowskim.

W walce z nieszczęśliwymi wypadkami

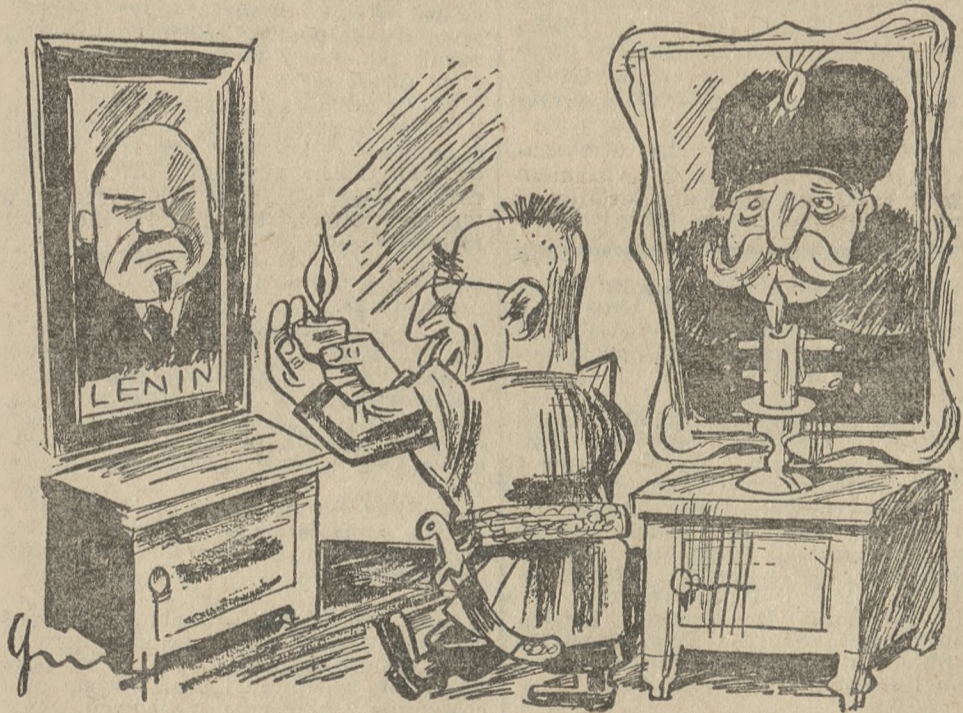
W Polsce jest 120.000 inwalidów pracy. Dziennie w Polsce zdarza się 300 wypadków przy pracy. Koszt dla przemysłu spowodowany wypadkami w Polsce wynosi rocznie 150 milionów złotych, a państwo pięci 48 milionów złotych rocznie rent. Obrona przeciwko wypadkom jest w Polsce mało rozwinięta.

„Wystawa zdrowia” w Poznaniu (12 września do 1 października) pokaże najbardziej rentowną dla przemysłu i społeczeństwa akcję, jaką jest walka z nieszczęśliwymi wypadkami. Walka ta prowadzona wszelkimi metodami technicznymi, analitycznymi i psychologicznymi, jest obecnie bardzo aktualna, albowiem państwa biedne, jak Polska, nie mogą sobie pozwolić na bogatą kronikę wypadków przemysłowych, nie mówiąc już o humanitarnej stronie tego zagadnienia.

Z „Opieki Polskiej nad Rodakami”

„Zarząd Okręgowy Stowarzyszenia „Opieka Polska nad Rodakami na Obczyźnie” składa na tej drodze najgłębsze podziękowanie wszystkim organizacjom, które na wezwanie tak licznie zgromadziły się ze swymi sztabami na dworcach w celu powitania wycieczki naszych drogich Rodaczek z Francji. Specjalne podziękowanie wyrażamy tym, którzy tak ofiarnie służyli pomocą przy ugoszczeniu.”

Świeczka i ogarek „Dziennika Poznańskiego”

Podburzał do strajku tramwajarzy, maluczko a zacznie podburzać do strajków rolnych

Powstanie Polskiego Instytutu Balneologicznego

Sprawa powstania Polskiego Instytutu Balneologicznego poczyna wchodzić na realne tory. Nie trzeba chyba uzasadniać, jak potężne znaczenie ma ta sprawa dla bytu i przyszłości uzdrowisk naszych. Nietylko lekarze wiedzą, jaką doniosłość mają badania naukowe wartości klimatyczno-leczniczych uzdrowisk, a cała ta dziedzina ma jeszcze przed sobą u nas olbrzymie tereny pracy. Tej właśnie pracy ma być poświęcony Polski Instytut Balneologiczny.

Jest to inicjatywa Polskiego Towarzystwa Balneologicznego w Krakowie. Inicjatywa ta jednak, choć gorąco popierana i należycie oceniana, nie mogła doczekać się realizacji wskutek braku środków. Od szeregu lat zbierano fundusze przy pomocy tych metod, które są dostępną każdej szerszej akcji społecznej. Nie dało to jednak jeszcze dostatecznych rezultatów. Dodać trzeba, iż niekorzystna konjunktura gospodarcza lat ostatnich jeszcze bardziej utrudniała akcję zbiorczą. Według sprawozdania, złożonego na ostatnim zebraniu rocznym Pol. Tow. Balneologicznego, cały fundusz zbiorczy wyniósł 51.309 zł.

Postanowiono przenieść akcję na

grunt szerszy, aby powstanie Instytutu możliwie przyspieszyć. Sprawa zainteresowała się Państwowa Rada Zdrowia. Z początkiem r. b. odbyło się w tej mierze specjalne zebranie, na którym wyłoniono podkomisję do opracowania wniosków sekcji uzdrowiskowej P. N. Rady Zdrowia. Na zebraniach podkomisji uchwalono szereg wniosków. Wśród nich na pierwszym miejscu postawić należy wniosek stwierdzający konieczność stworzenia Polskiego Instytutu Balneologicznego.

Uchwalono równocześnie program zbiórki funduszy. Mianowicie na fundusz ten byłyby przeznaczane: a) 1 procent zwyczajnego budżetu komisji zdrojowych; b) Związek Uzdrowisk Polskich przetrzymać na ten cel po 5 groszy od każdego sprzedanego blankietu zniżek kolejowych na drogę powrotną z uzdrowisk; c) samoopodatkowanie się lekarzy ordynujących w uzdrowiskach; d) wpływy ze sprzedaży nalepek do gr 20 na wszystkich ulgowych i bezpłatnych biletach na zabiegi w uzdrowiskach; e) opodatkowanie wszystkich imprez urzędowych w uzdrowiskach; f) wreszcie wszelkie inne źródła, bliżej nieokreślone.

Wymowne fakty

Dzieje organizacji podchorążych rezerwy

Swego czasu z łona „sanacji” wyszła inicjatywa zorganizowania podchorążych rezerwy w osobną jednostkę organizacyjną. Na skutek tej inicjatywy w poszczególnych większych ośrodkach powstały koła Legji Podchorążych Rez. oraz powołane zostały do życia władze centralne tej organizacji z siedzibą w Warszawie.

Niezależnie od tego sfery wojskowe gorąco popierały ideę tworzenia organizacji, któreby skupiały podchorążych rez. według ich przynależności do broni. Tak powstało przedewszystkiem na specjalnym zjeździe delegatów we Włodzimierzu Wołyńskim, który jest siedzibą szkoły podchorążych rez. artylerji, „Zrzeszenie Wychowanków Szkoły Podchorążych Rez. Artylerji”.

W drodze wyborów, przeważnie jednogłośnie względnie znakomitą większością głosów, powołane zostały do życia zarządy zarówno dla poszczególnych kół, jak i centralnych władz ogólnej Legji Podchorążych Rez., oraz dla wspomnianego zrzeszenia podchorążych artylerzystów. I tak na czele zarządu głównego Legji Podchorążych Rez. stanął p. Antoni Malatyński z Warszawy, obok m. in. p. Feliksa Fikusa, prezesa Legji w Poznaniu. Wybory dokonane zostały w grudniu ub. roku.

Do władz naczelnych Zrzeszenia Podchorążych Rez. Artylerji wybrano m. in. p. Władysława Paluckiego z Warszawy, jako prezesa, oraz p. Tadeusza Horodeńskiego, również z Warszawy,

jako wiceprezesa.

W jakiś czas po dokonaniu na walnym zjeździe delegatów w Warszawie wyboru p. Malatyńskiego na prezesa zarządu głównego Legji Podchorążych Rez. do mieszkania p. Malatyńskiego przybyła policja, dokonując rewizji i zabierając wszelkie akta, dotyczące Legji Podchorążych. W kilka dni później p. Malatyński, wyższy urzędnik izby skarbowej w Warszawie, otrzymał dymisję ze stanowiska, na którym cieszył się ogólnym poważaniem. Nieco później warszawskie władze Legji Podchorążych Rez. otrzymały od starosty grodzkiego w Warszawie zawiadomienie o rozwiązaniu Legji.

Po kilku miesiącach ciszy nastąpiło, jak się obecnie dowiadujemy, niezadowolone Zrzeszenie Podchorążych Rez. Artylerji przez władze centralne.

Tyle suche fakty w porządku chronologicznym wyliczone. Dla wyjaśnienia zaznaczamy, że wszyscy wspomniani prezesi względnie członkowie zarządów byli, albo są jeszcze obecnie czynnymi narodowcami, niezależnie oczywiście od swego stosunku do wojska i służby wojskowej. Dla całości obrazu należy dodać, że Legja Podchorążych Rez. została powołana do życia z inicjatywy czynników „sanacyjnych”. W Poznaniu walne zebranie, na którym wybrano p. Fikusa 90-procentową większością głosów prezesem koła, odbyło się nawet w lokalu „sanacyjnej” „Myśli Mocarstwowej”.

Wycieczka b. kombatanów alzackich, która bawiła w poniedziałek w Poznaniu, udaje się w pochodzie z wielkim wieńcem na czele na cmentarz garnizonowy.

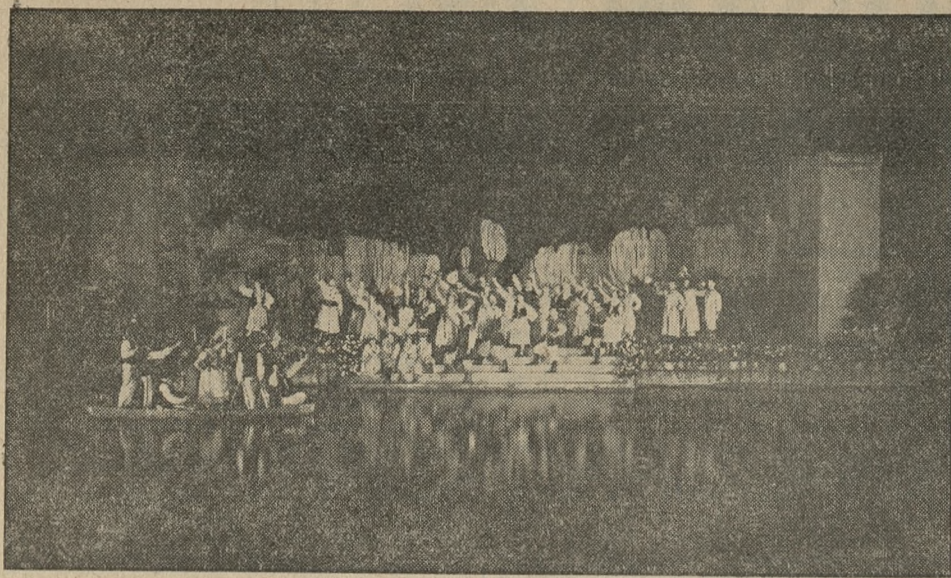

W obecnej chwili największą atrakcją teatralną Poznania stanowią przedstawienia w teatrze letnim w Solaczu. Atrakcją ta obok swoich niezwykle wysokich wartości artystycznych, walorów dekoracyjnych i kolorystycznych posiada również i ten — tak ważny w okresie letnim atut, że odbywając się na wolnym powietrzu, w czarującym parku solackim — daje publiczności możliwość spędzenia przemiłego wieczoru pod gołym niebem, w ożywczej atmosferze pogodnego wieczoru. Oto zdjęcie z niezwykle efektownej finałowej sceny I aktu, granej obecnie komedjo-opery polskiej „Zabobon” (Krakowiacy i Górale) przedstawiające moment, gdy górale odpływają na łodziach do swoich wsi, żegnani chórem Krakowiaków. Przedstawienia solackie, skupiające szerokie warstwy publiczności, odznaczają się również bardzo niskimi cenami biletów od 50 gr do 2 zł. (Zdjęcie wyk. Foto-Express F. Markiewicz-Poznań).

Poprzez Belgję

L e o d j u m, w sierpniu. Cała Belgja jest tak wielka, jak chustka do nosa — wyraził się ktoś z turystów, podróżujących po tym pięknym kraju. Pomimo, iż kraj ten liczy tylko $7\frac{1}{2}$ miliona ludności, na terytorjum Belgji ma się w miniaturze zgromadzone wszystkie odmiany geograficzne zachodniej Europy. Kto przyjeżdża od strony morza do Ostendy, zapozna się z pięknym wybrzeżem morskim, ze znakomicie urządzonej plażami, z wielkim portem handlowym Antwerpii, a zapytawszy się nieco wgląd zaplecza podziwiać może przepiękne krajozrazy i arcydzieła, średniowieczem tchnące miasta i miasteczka obu Flandryj — wschodniej i zachodniej. We Flandryj zachodniej króluje Gandawa, duże, nieco posępne miasto, centrum przemysłu włókienniczego. Cała Flandria zachodnia jest bajecznie uprawnym ogrodem; można powiedzieć, iż tu kwitnie chińska pieczołowitość w pielęgnowaniu ziemi.

Pod Gandawą ciągną się całymi kilometrami słynne pola tulipanowe; od Alost pociąg toczy się wzdłuż łanów żółtych, czerwonych, białych tulipanów. Na północ od Gandawy, godzina jazdy pociągami dzieli nas od Bruges, w którym słynny Grande Place budzi podziw i zachwył każdego, nieobytego nawet z historją i architekturą turysty. Po sennych kanałach przesuwają się od czasu do czasu łodzie wycieczkowe, obwożące przyjezdnych po Weneccji w miniaturze.

Flandria wschodnia ma już nieco odmienny charakter; więcej tu zakła-

dów przemysłowych, charakter napół tylko rolniczy. Między Antwerpią a Brukselą przestrzeni jakby niema: czterdzieści parę kilometrów, które dzieli oba te miasta, przebiega t. zw. train-bloc, jeden z najszybszych pociągów belgijskich, w dwadzieścia minut. Ledwo się zdąży przeczytać w wagonie gazetę kupioną na stacji antwerpijskiej, gdy już pociąg wtacza się na dworzec północny w Brukseli.

Zycie w Belgji jest dzisiaj jeszcze, pomimo wzrostu podatków i rozmaitych ciężarów, dość tanie, tańsze w każdym razie niż w sąsiedniej Holandji, Francji czy Niemczech. Prowincja Brabant, przez którą przebiega granica demarkacyjna językowa, stanowi przejście od równiny flandryjskiej do wzgórz Ardenów.

Na południu od Brukseli zaczyna się już Walonia, gdzie dominującym językiem jest francuski, tak jak w obu Flandryjach i w Limburgu — flamandzki. Dwie godziny jazdy i jest się już w sercu Walonii, w Leodjum, nad brzegami Mozy. Sympatyczne miasto, metropolja studencka, leży w kotlinie dość głębokiej, przerniętej wstęgą rzeki. Rue de Chapelle, główna arterja miejska, zdradza od razu swoim wyglądem hegemonję braci studenckiej w tem mieście. Studentów, popołudniu, pełno na ulicy, w kawiarniach, a zwłaszcza w tanich restauracjach. Naokoło Leodjum rozsiadły się na wzgórzach osady górnicze, huty, kopalnie. W nocy świecą one niczem jakieś kuźnie djabelskie. G. R.

Jaskinie węzów na Jawie i w Indjach

W jednej z powieści J. Vernea znajduje się opowiadanie o przygodzie bohaterów w jaskini, służącej za siedlisko najrozmaitszych węzów. Nie jest to bynajmniej wymysł bujnej fantazji autora, kilka bowiem takich miejsc poznano już dokładnie, a możliwe całkiem, że z biegiem czasu zostaną odkryte i inne.

Na wyspie Jawie znana jest taka grotka, znajdująca się w odległości dwudziestu kilometrów od miasta Pasurman. Dawniej wejście do niej zastaniały nieprzeniknione gąszcze dzikich krzewów i ljan, z czasem jednak zarosła wycięto, i obecnie z pewnej odległości przez lornetkę doskonale można obserwować życie płazów, zamieszkujących tę jaskinię. Ciekawe, że obok siebie w zgodzie zupełnej żyją węże najprzeróżniejsze, jadowite i nieszkodliwe, małe i duże, począwszy od olbrzymiego pytona. Jedne leżą nieruchome, jakby we śnie pograżone, inne pełzają lub zwijają się w kółka i kłęby. Ludzie nerwowi nie są w stanie wprost patrzeć na to kłębowisko najstraszniejszych gadów. Tubylcy zapewniają, że węże te nikomu nie wyrządzają żadnej krzywdy, żywiąc się żabami, których tu jest obfitość niezmierna.

Drugi taki „matecznik” został odkry-

kryty przypadkowo przez ekspedycję, dokonującą pomiarów w Indjach Środkowych. Kiedy wieść o obfitości węzów dotarła do angielskiego przedsiębiorcy Worbstera, dostarczającego zwierząt do ogrodów zoologicznych, wysłał on całą ekspedycję na półowców rzadkich okazów. Ekspedycja przywiozła przeszło 150 węzów, przyczem za dwa pytony, po 8 metrów długości, nabyte do londyńskiego ogrodu zoologicznego, zapłacono 2.500 ft. szterlingów.

Ciekawy był sposób łowienia, zastosowany przez ekspedycję, tych olbrzymich okazów. Ekspedycja, składająca się z przeszło 40 osób, założyła obóz w znacznej odległości od jaskini, aby nie płoszyć jej mieszkańców. Następnie zaczęto badać tryb ich życia, kiedy pozostają „w domu”, kiedy wychodzą na łowy i t. d. Dopiero potem przystąpiono do właściwych polowań, które polegały na tem, że wyjście zagrodzono deskami, w których pozostawiono tylko wąski otwór. Do jaskini przesunięto długi pręt żelazny, do którego przywiązano pęk pakul, przesyconych płynem palnym, dającym dużo dymu. Węże ratując się przed duszącym dymem wypelzały przez pozostawiony otwór i dostawały się wprost do poprzednio przygotowanych klatek. Okazy jadowite chwytano specjalnymi obcęgami, zakładanymi na szyję tuż przy głowie.

Jeszcze inna grotka węzowa znajdu-

je się na wyspie Borneo, ludność zaś miejscowa znalazła ją od niepamiętnych czasów, przyczem używano jej w celach, podobnych do „sądów bożych” w czasach średniowiecza. Chodzi o to, że jaskinia ma wiele wyjść, tak jednak wąskich, że precisnąć się może przez nie tylko wąż. Jeden tylko otwór jest cokolwiek większy i człowiek, czolągając się na brzuchu, może się przezeń do jaskini przedostać.

Zdarzało się, że gdy któryś z tubylców dopuścił się jakiego przestępstwa, a dowieść mu winy nie można było, zmuszano delikwenta do wsunięcia się do jaskini, gdzie pozostawał od zachodu do wschodu słońca. Jeżeli wychodził stamtąd żyw i zdrow, uznawano, że niewinność jego jest udowodniona, w przeciwnym razie — stwierdzano, że przestępca jest winien i słusznie ponosił zasłużoną karę.

Rekordy przyrostu ludności w Japonji

Japonja wyprzedza wszystkie kraje świata w dziedzinie przyrostu ludności. Wynika to z danych statystycznych za ubiegły rok, według których przyrost wyniósł 1.007.868 osób. Jest to rekord, gdyż przyrost przekroczył cyfrę okrągłego miliona po raz pierwszy w Japonji. Również cyfra urodzeń jest najwyższa. Liczba urodzeń w r. 1932 wynosiła 2.182.743 czyli o 80.737 więcej, niż w 1931 r. Co cztery minuty zatem rodzi się w Japonji nowy obywatel.

Liczba zgonów, aczkolwiek dość wysoka, wykazała jednak za r. 1932 pewien spadek, a mianowicie wyniosła o 65.597 mniej, niż w 1931 r. Jest to najniższa cyfra zgonów, jaką wykazała statystyka japońska od wielu lat.

Naturalny przyrost ludności był większy w 1932 r. o 146.334, niż w r. 1931.

Stosunki ludnościowe wyjaśniają w znacznym stopniu ekspansywność polityki japońskiej, szukającej terenów kolonizacyjnych dla ulokowania poza granicami kraju nadmiaru ludności.

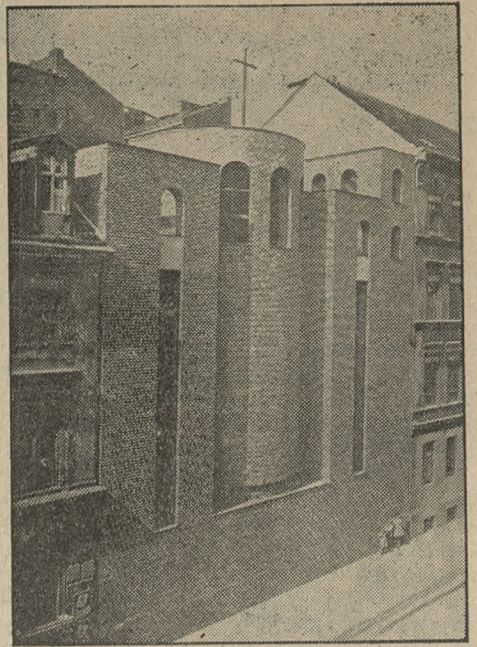
Klub nieszczęśliwych mężów

Dotychczas palmę pierwszeństwa w tworzeniu najdziwaczniejszych klubów dzielił Anglii. W Londynie istnieją kluby dla każdego stanu, poświęcone najoryginalniejszym upodobaniom. Istnieją więc kluby dla wrogów kobiet, dla amatorów gry na flecie, dla kominarzy, dla anarchistów, dla wdów, dla kelnerów. Okazuje się jednak, że tam, gdzie chodzi o małżeństwo, Francuzi są bardziej pomysłowi w organizowaniu klubów.

Moda na kluby pojawiła się we Francji dopiero po wojnie i obecnie są one bardzo wzięte. Kluby te nie mogą jednak prowadzić we Francji egzystencji tak dyskretnej jak w Anglii i muszą się rejestrować oraz ogłaszać o swoim powstaniu w dzienniku urzędowym „Journal Officiel”. W ostatnim numerze tego dziennika znajdują się zawiadomienia o powstaniu kilku oryginalnych klubów.

Tak więc w Montagut, w Prowancji, utworzył się klub kawalerów p. t. „Amicale-Celibat”, którego członkowie nie mogą mieć więcej niż 35 lat i mniej niż 25 lat. Składki klubowe przeznaczone są na pokrycie wydatków za potrawy i napoje, albowiem lokal klubu mieści się w jednej z kawiarni Montagut. Każdy z członków klubu, który się żeni, musi się z klubu wypisać, przyczem obowiązany jest wypłacić uczyć pognębną dla wszystkich kolegów.

W Marsylji zawiązał się klub nieszczęśliwych mężów p. n. „Amicale des mal mariés”. Ci, którzy nie znaleźli szczęścia przy

Kościół św. Wojciecha w Berlinie (Lienenstrasse). Nowa ta świątynia odznacza się tem, iż nie posiada bramy. Wejście do niej przez przyległy dom.

ognisku domowym, mają teraz możliwość pocieszania się w gronie takich samych „pechowców” jak oni, co podobno przynosi ulgę. W. K.

12 litrów piwa w 16 minutach

Największym wchłaniaczem piwa w Stanach Zjednoczonych, o ile idzie o 4-procentowe alkoholiczne piwo amerykańskie, jest, jak donosi prasa nowojorska, mister Michał Sciro, fabrykant jedwabiu, który w 16 minutach wypił 12 litrów piwa. To wyjątkowe popicie wydarzyło się z powodu zakładu, powstałego w stanie New Jersey wśród sześciu najlepszych amatorów piwa. Po siedmiu litrach, pięciu konkurentów odpadło, a sprawozdanie lekarskie stwierdziło, że zostali „zlikwidowani” lecz nie otruli. „Zlikwidowanie” pijaka to nowy wyraz słowniki amerykańskiego społeczeństwa wzniesieniu prohibicji. Oznacza ono: „nasylenie płynem do ostatecznych granic ludzkich możliwości”. Przed rozpoczęciem zakładu, p. Sciro ważył 84 kg. Po wypiciu rekordowych 16 litrów, waga jego wzrosła do 87. Oświadczył, że miał wrażenie, jakby zjadł tonnę kamieni: gotów jest jednak powtórzyć swój wyczyn, nie zwyczajając na wysokość procentu alkoholu zawartego w piwie. S. F.

Miljon na dozowanie nieistniejącej kolei

O charakterystycznym przykładzie bałaganu administracyjno-biurokratycznego donosi prasa paryska. Jeden z obywateli miasta Auxerre doniósł ministrowi spraw wewnętrznych, że w bilansie departamentu Jonne figuruje rok rocznie wydatek 10 tys. franków, przeznaczonych na pokrycie kosztów dozowania powiatowego węzła kolejowego Joigny - Villeneuve l'Archerigne. Nojciekawszem jedn k jest to, że linji tej nigdy nie wybudowano, a zamiaru budowy zaniechały władze już przed kilku laty. Ponieważ wydatek na nieistniejącą kolej oplaca departament zgóry od lat dwudziestu, skarb stracił na tym interesie, łącznie z procentem, około miliona franków! S. F.

Udało się — koniowi. Obrazek z pokazów ujażdżania dziczalnych koni w kalifornijskim mieście Salimas.

Pielgrzymka bezrobotnych do Rzymu

Wśród licznych pielgrzymek, przybywających z racji Roku Jubileuszowego do Rzymu ze wszystkich stron świata...

Jedną z najciekawszych pielgrzymek jest jednak zainicjowana przez znany tygodnik katolicki angielski „The Universe”...

„The Universe” w ciągu czterech ostatnich miesięcy zebrало 4.000 funtów szterlingów...

Tanie książki dla naszych abonentów

Wobec bardzo licznych życzeń przygotowaliśmy obecnie dla abonentów naszych szóstą serję książek...

Maciej Lorec: „Italia współczesna”. (Treść: Italia a wojna, Chaos powojenny, Prądy społeczne i umysłowe, Italia w opinii obcych...

Karol du Hemme: „Niemcy gotowe do wojny!”. Przekład Jerzego HERNICZKA. (Treść: Najazd, Jak się tworzy w Niemczech opinję publiczną...

Zimne szkło

W jednej z hut szklanych we Francji dokonano wynalazku zimnego szkła. Gatunek tego szkła odznacza się przepuszczalnością promieni słonecznych...

Omijka Z pokoju dziecięcego pp. F. dochodzi rozpaczliwy płacz jednego z bliźniaków; drugi natomiast śmieje się radośnie...

Włodzimierz Dzwonkowski: „Portrety dziejowe”. (Treść: Dziewica Orleańska, Ludzie i czasy włoskiego Odrodzenia, Krzysztof Kolumb...

Helena Mnisek: „Dziedzictwo”. Powieść. Stron 360. Cena zł 7.— Dla abonentów pisma naszego tylko zł 3,50.

Helena Mnisek: „Powojenni”. Powieść w 2 tomach. (Dalszy ciąg „Dziedzictwa”). Stron 448. Cena zł 11,40. Dla abonentów pisma naszego tylko zł 5,70.

Aleksander Dumas: „D'Artagnan”. Powieść. (Dalszy ciąg „Trzech Musz-

kieterów” według niedawno znalezionego rękopisu). Stron 302. Cena zł 4.— Dla abonentów pisma naszego tylko zł 2,—

Marja Czeska-Maczyńska: „Dziwacznice przyrody Imci Pana Jura Bendowskiego”. Powieść dla młodzieży — z ilustracjami. Stron 252. Cena w ładnej oprawie zł 5,50. Dla abonentów pisma naszego tylko zł 2,75.

Książki powyższe za pół ceny abonentci nabywać mogą za gotówkę w administracji pisma naszego. Abonentci zamiejscowi dopłacają na koszt przesyłki pocztowej — bez względu na ilość zamówionych książek — zł 1,—.

O tych, które pozostały

Wszystkie prawie letnie modele sukien, kostiumów i płaszczy projektowane są z myślą o tem, że tłem dla nich będzie plaża morska, dolina gór, park w miejscowości kuracyjnej lub wygodne auto...

To też panie, które zmuszone są pozostać w lecie w mieście, kierować się muszą w wyborze tualet dużym umiarem i odrzucać zbyt krzykliwe pomysły...

Znakomite zastosowanie w mieście mają natomiast proste, sportowe sukienki z llnianego płótna, surowego jedwabiu lub piki. Wyglądają dobrze zarówno rano przy pracy...

Eleganckie miejskie mają jednak tę przewagę nad mieszkankami uzdrowisk i letnisk, iż trzymają rękę na pulsie mody, orientują się lepiej w przewidywaniach na przyszłość...

SPORT

Kolarstwo

Na trójkacie szos przy Ossowej Górze pod Bydgoszczą odbędą się 20 sierpnia wyciągi kolarskie na dystansie 140 km.

Lekka atletyka

W meczu lekkooletycznym Węgry porażą Niemcy południowe w stosunku 73:54. Na zawodach tych w biegu na 1500 m Węgier Szabo ustanowił nowy rekord węgierski...

Nowy rekord światowy na dystansie 3x800 pań ustaliła sztafeta niemiecka, osiągając czas 7:45,5. (PAT)

Piłka nożna

Międzynarodowy mecz piłkarski między reprezentacją Jugosławii i Czechosłowacji zakończył się sensacyjnym zwycięstwem Jugosławii 2:1 (0:0).

Pływanie

W Gnieźnie odbyły się wielkie zawody propagandowe, które w zupełności swój cel spełniły. W poszczególnych konkurencjach uzyskano następujące wyniki: Pano-wice — 100 m wznak: 1. Kaźmierczak (Sokół) 1:49, 2. Tabaka (Gimm. M.) 1:52, 3. Wiśniewski (Stella) 2:08; 100 m styl dow.: 1. Baranowski (G) 1:25, 2. Gawrych (St) 1:37, 3. Danielewicz (W. K. S.) 1:39; 800 m styl dow.: 1. Gawrych (St) 16:17, 2. Zbytowski (W. K. S.) 16:26, 3. Smykała (St) 16:56; 400 m dow.: 1. Nyga (W. K. S.) 7:39, 2. Kasch (S) 7:39, 3. Dzanott (G) 7:42; 200 m styl kl.: 1. Nyga (W. K. S.) 3:36, 2. Taberski (St) 3:55,3, Berend (Prad) 4:15; wielobój: 1. Baranowski (G) 265 pkt., 2. Gawrych (St) 225 pkt., 3. Szalaty (S) 210 pkt., 4. Kolber (St) 190 pkt.; 3x100: 1. Gimm. M. 5:21, 2. „Sokół” 5:45, 3. „W. K. S.” 6:07.

Panie — 100 m styl dow.: 1. Małolepsza (Gimm. Z.) 1:51, 2. Bzdawczanka R. (St.) 1:51,6, 3. Gromówna (G) 2:15; 200 m klas.: 1. Kaźmierczakówna (St) 4:02, 2. Bzdawczanka Kl. (St) 4:15; 800 m dow.: 1. Kaźmierczakówna (St) 17:48, 2. Bzdawczanka Kl. 18:17; 4x100: 1. Gimm. Z. 8:18; 50 m styl dow. młodzież męska: 1. Zieliński (G) 40 sek., 2. Stephen (S) 43, 3. Gruiński (G) 44,2; 50 m dow. młodzież żeńska: 1. Bzdawczanka R. (St) 47,2, 2. Małolepsza (G) 48,8, 3. Gromówna (G) 55,8; 50 m styl dow. młodzież poniżej 12 lat: 1. Szczepański (niestowarzyszony) 52,1, 2. Różycki (G) 58,2. W ogólnej punktacji zwyciężyło w konkurencjach męskich Gimnazjum M. 50 p., w konkurencjach żeńskich K. S. „Stella” 33 pkt. (br.)

Mistrzostwa Pomorza. W Bydgoszczy odbyły się w niedzielę na pływalni wojskowej mistrzostwa okręgowe. W konkurencji męskiej w ogólnej punktacji zwyciężył Sokół III Bydgoszcz 236 p., 2. Sokół Toruń 76 p., 3. Sokół Grudziądz 6 p., 4. 61 p. p. 29 p., 5. Bydg. Kl. Pływ. 12 p. U pań pierwsze miejsca w punktacji zajął Sokół grudziądzki 210 p., 2. Sokół III 21 p., 3. Sokół Toruń 8 p. Zawody wzbudziły duże zainteresowanie wśród publiczności i zawodników...

Wielkie konkurencje w Bydgoszczy odbyły się w niedzielę na pływalni wojskowej. W konkurencji męskiej w ogólnej punktacji zwyciężył Sokół III Bydgoszcz 236 p., 2. Sokół Toruń 76 p., 3. Sokół Grudziądz 6 p., 4. 61 p. p. 29 p., 5. Bydg. Kl. Pływ. 12 p. U pań pierwsze miejsca w punktacji zajął Sokół grudziądzki 210 p., 2. Sokół III 21 p., 3. Sokół Toruń 8 p. Zawody wzbudziły duże zainteresowanie wśród publiczności i zawodników...

Tennis

Niedzielne spotkanie międzyklubowe „BKS” i „Stella” Gniezno, zakończone

zwycięstwem klubu bydgoskiego, przyniosło następujące wyniki: Laszkiewicz (B) — Galantowicz (G) 8:6, 6:2; Sypniewski (B) — Bock (G) 8:6, 2:6, 6:4; Alvensleben (B) — Witkiewicz (G) 1:6, 8:6, 6:2; Kościński (B) — de Cordé (G) 6:3, 6:1; Weynerowska (B) — Działotówna (G) 6:3, 6:1; Jendowa (B) — Hamlinzanka (G) 7:5, 6:2; Maciejewska (B) — Stablewska (G) 6:0, 6:3; Działotówna, Galantowicz — Maciejewska, Laszkiewicz 0:6, 6:3, 6:3; Jendowa, Sokółowski — Stablewska, de Cordé 6:3, 1:6, 6:1; Weynerowska, Kościński — Hamlinzanka, Bock 6:3, 6:3; Sioda (B) — Budzbon (G) 6:3, 6:4; Laszkiewicz, Kościński — Bock, Galantowicz 6:2, 6:3; Bock de Cordé — Komierowski, Sokółowski 7:5, 6:3; Alvensleben, Kościński — Budzbon, Witkiewicz 6:3, 6:3.

RADJO

Środa, dnia 9 sierpnia 1933 r. Poznań (335 m) godz. 12.25 codzienny przegląd prasy polskiej; godz. 13.03 płyty gramof.; godz. 14.00 giełda; godz. 18.00 kom. Zw. lekkoat.; godz. 18.15 tr. z Warszawy; godz. 19.40 kwadrans literacki z Warszawy; godz. 19.58 sygnał czasu; godz. 20.00 tr. z Warszawy; godz. 22.00 sygnał czasu, komunikaty; godz. 22.15 muzyka taneczna z płyt.

Warszawa (1412 m) godz. 7.00 audycja poranna; godz. 12.05 płyty gramof.; godz. 14.55 płyty gramofonowe; godz. 15.15 płyty gramof.; godz. 15.35 płyty gramof.; godzina 16.00 koncert popularny z Ciechocinka; godz. 17.00 pogadanka aktualna; godz. 17.15 koncert chóru „Harfa” i August Wiśniewski (baryton); godz. 18.15 „Polacy na ziemi Waszyngtona” — Janusz Strykowski; godz. 18.35 koncert solistów: Janina Turczyńska i Sergiusz Nadgrzyzowski; godz. 19.40 kwadrans literacki: „Na wycieczkach warszawskich” — Benedykta Herta; godz. 20.00 trio: Marja Wilkomirka (fort.), Józef Kamiński (skrzypce), Bronisław Szulc altówka; godz. 20.50 dziennik wieczorny; godz. 21.00 „Skrzynka pocztowa rolnicza”; godz. 21.10 muzyka lekka; godz. 22.00 muzyka taneczna; godz. 22.25 wiadomości sportowe; godz. 22.40 muzyka taneczna.

KSIEGI STANU CYWILNEGO

Zgony: Dnia 7 sierpnia zgłoszono: Helena Szczepańska z d. Kowalska — 63 lat, Jan Malak, monter — 57 lat, Irena Kieliszewska — uczennica szkolna — 7 lat, Zofia Federówna — robotnica — 27 lat, Maksymilian Tomkowiak — mistrz piekarski — 60 lat, Helena Kinałówna — 3 lata 4 dni, Marja Tyczyńska z d. Wilke — 46 lat, Klara Owczarakówna — 2 lata 5 dni, Zuzanna Pawłacykówna z d. Rozmarynowska wdowa — 70 lat, Marja Muszyna z d. Nowak, wdowa — 76 lat, Feliks Jaraczewski, malarz — 35 lat, Marjanna Świdewska z d. Szczerbakówna — wdowa — 85 lat, Karol Thiel, urzędnik prywatny — 66 lat, Katarzyna Bączyńska z domu Kanikowska, wdowa — 87 lat, Elfyda Fechnerówna, uczennica szkolna — 11 lat, Jadwiga Głowacka z d. Smerdzanka — 32 lata.

Za ogłoszenia i reklamy odpowiada administracja w osobie Antoniego Leśniewicza w Poznaniu.

W Roku Świętym

na resztę kosztów budowy Pomnika Najw. Serca P. Jezusa w Poznaniu ofiarowali do dnia 22. 7. 1933.

Table with 3 columns: Name, Amount, and Location/Notes. Lists donors and their contributions to the St. Jacek Church monument.

Konto P. K. O. nr. 207 470. — Sekretariat św. Marcin 69. m. 17.

